

متن پرسش

ضمن عرض سلام و آرزوی توفیق روز افزون شما در رکاب اسلام و آقا امام زمان عجل الله تعالی فرجه الشریف- توضیح اولیه: گروهی هستیم در تهران که حدود سه سال است که سعی کرده ایم مباحثی رو به صورت گروهی پیش ببریم و با آثار شما آشنا شده و پیگیر مباحث شما شدیم. بحث های ده نکته و کتاب آشتی با خدا رو به مدت ۱ سال کار کردیم، بعد سراغ بحث از برهان تا عرفان رفتیم، بعد از یک سال که هفته به هفته از برهان تا عرفان را پیش میرفتیم به سوالات و شبهات عدیده ای خوردیم، حتی گروهمون داشت از هم می پاشید، دوستانی هم به دلیل شک هایی که به وجود اومد از گروهمون جدا شدن و رفتن سراغ مباحث اخلاقی، بعد از اینکه از برهان تا عرفان رو تموم کردیم تصمیم گرفتیم که دوباره بریم سراغ بحث ده نکته (حدس زدیم که حتما اونجا ضعیف بوده ایم که در حرکت جوهری به مشکل برخوردیم) لیکن دوباره بحث ده نکته رو شروع کرده ایم، البته بحث های غرب شناسی و انقلاب اسلامی و اهل بیت و کتابهایی نظیر رمضان و فرزندم رو هم کم و بیش به صورت انفرادی مطالعه نموده ایم. سوال: در کتاب خویشتن پنهان در جلسه ی نهم، صفحه دویست و پنجاه و پنج، فرموده اید: حضور مطلق خدا چیزی است بالاتر از حضور حضرت جبرائیل و عزرائیل، چون آنها بر اساس استعداد ما بر ما تجلی می کنند اما حضرت حق با حضور مطلق فوق در صحنه است، کافی است متوجه چنین حضوری باشیم و جهت جان خود را به او بیندازیم، او به جهت رحمت واسعة اش بر ما تجلی می کند. شبهه: آیا این مطلب بدین معناست که ارتباط با حضرت حق تعالی به عنوان جامع جمیع صفات راحت تر است از ارتباط با اسمی دیگر حضرت حق تعالی؟ در صورتیکه روایات اینگونه نمی رسانند. ببخشید که وقت گرانبهای استاد گرامی را گرفتیم، ما رو دعا کنید، دعا برای عاقبت به خیری، خواهشا، ممنون، یا علی.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: هرگز ارتباط با حضرت حق و رسیدن به تجلی ذاتی آسان تر از تجلی اسمائی نیست ولی بحث در آن است که باید در منظر عزیزان این نکته باشد که می توان تا آنجا پیش رفت که به جای آن که نور الله را در جمال رازق و محیی و ممیت بنگریم، در جمال «احد» بنگریم. همان طور که قرآن یکجا وقتی از «الله» صحبت می کند، او را رازق و یا محیی و یا ممیت معرفی می کند ولی یکجا می گوید «قل هو الله احد». ملاحظه کنید نظر به حضرت الله از آن جهت که احد است غیر از نظر به حضرت الله است از آن جهت که با اسمی از اسماء خود برای سالک جلوه می کند. انسان به

همان اندازه‌ای که انانیت خود را نفی کند می‌تواند منور به تجلی ذاتی شود و با نور احدی حضرت الله منور شود. إن شاء الله اگر مباحث را ادامه دهید این نکات بهتر روشن و ملموس می‌شود. موفق باشید